

N:o 80.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 April 1868, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition med förslag till Postverkets utgiftsstaten för år 1869.

(2:dra U. A.)

Sedan vid den år 1865 förrättade Statsrevision fråga blifvit väckt derom, att Postverkets utgiftsstaten, hvilka hittills pröfvats och fastställts af Kongl. Maj:t allena, borde framläggas till pröfning jemväl af Riksdagen, och Rikets Ständer, med gillande af den utaf Revisorerna uttalade åsigt, uti underdånig skrifvelse af den 19 Juni 1866 anhållit, att förslag till utgiftsstaten för nämnda embetsverk måtte i sammanhang med den öfriga statsregleringen till Riksdagen afgifvas för att underkastas behörig pröfning och fastställelse, så har Kongl. Maj:t, som, efter granskning af ett utaf General-poststyrelsen afgifvet förslag till utgiftsstaten för Postverket, med några jemkningar fastställt detsamma att gälla för år 1868, den 31 sistlidne Januari till Riksdagen aflåtit nådig Proposition rörande Postverkets utgiftsstaten för efterföljande år, hvilken Proposition är införd under N:o 22 i 1:sta samlingen af bihanget till Riksdagens protokoll.

Omförmälda under innevarande år för Postverket gällande utgiftsstaten, hvilka finnas den nådiga Propositionen bifogade, och hvartill här endast torde få hänvisas, sluta på följande summor, nemligen:

Aflöningsstaten	R:dr 609,950: —
Indragningsstaten	„ 19,609: 50.
Pensionsstaten	„ 18,600: —
Omkostnadsstaten	„ 1,556,500: —
Afkortningar, restitutioner m. m.	„ 11,590: 50.

Summa 2,216,250: —

Uti dessa stater har Kongl. Maj:t ansett följande förändringar för år 1869 böra vidtagas, nemligen:

att det i omkostnadsstaten förekommande anslaget *till beklädnad för poststijjoner*, hvilket i 1868 års stat, i anseende dertill att under samma år endast den så kallade mindre beklädnaden behöfde utgå, upptages till allenast 12,000 R:dr, förhöjes för år 1869, då den större beklädnaden kommer att utgå, till 20,000 R:dr;

att de likaledes på omkostnadsstaten särskildt uppförda anslagen *för nya åkdons inköp* samt *för åkdonens reparation och underhåll* med oförändradt belopp, 45,000 R:dr, sammanslås till ett enda, under benämning: *för poståkdons anskaffande och underhåll*;

att *till oförutsedda utgifter*, såsom större reparationer å posthus och ångfartyg, större uppköp af postvagnar, utvidgning af postförbindelser, provisoriska förändringar i aflönings- och omkostnadsstaterna m. m., under nämnda titel uppföres ett särskildt anslag till belopp af 75,000 R:dr; samt

att för vinnande af jemn slutsumma å poststaten i sin helhet anslaget till restitutioner och afkortningar m. m. upptages med ett något förhöjdt belopp af 12,340 Rdr 50 öre.

Och har Kongl. Maj:t alltså föreslagit, att ofvanberörda för innevarande år fastställda stater måtte blifva gällande äfven efter ingången af år 1869 med nyssnämnda ändringar och tillägg, efter iakttagande hvaraf ifrågavarande staters hufvudsummor skulle komma att blifva:

Aflöningsstaten	R:dr 609,950: —
Indragningsstaten	„ 19,609: 50.
Pensionsstaten	„ 18,600: —
Omkostnadsstaten	„ 1,564,500: —
Oförutsedda utgifter	„ 75,000: —
Afkortningar och restitutioner m. m.	„ 12,340: 50.

Summa R:dr 2,300,000: —

Då vidare inträffande behof af förändring i Postverkets utgiftsstaten hädanefter måste för hvarje fall pröfvas nära ett helt år innan förändringen kunde komma att tillämpas, men ett sådant förhållande i fråga om en rörelse, hvilken, för att kunna rätta sig efter allmänhetens vexlande behof, måste vara underkastad så täta och skyndsamt inträdande förändringar som Postverkets, skulle medföra högst betydliga olägenheter, derest icke medgäfves såväl något större dispositionsfrihet i afseende på vissa af de å staterna uppförda anslag, som ock rättighet till vidtagande af sådana provisoriska anordningar, som kunde påkallas af omständigheterna, har Kongl. Maj:t derjemte föreslagit, det Riksdagen måtte förklara, dels i fråga om samtliga anslagen på omkostnadsstaten, med undantag allenast för dem till kontorshyra och expenser samt till hyresersättning åt en vaktmästare, att hinder ej

möter för att hvad å en titel besparas må, liksom möjligen uppkommande öfverskott å de beräknade inkomsterna, kunna för bestridande af utgifterna på en annan titel användas; dels ock att, när i anseende till förändrade förhållanden det befines nödigt att inrätta nya postanstalter eller öka eller förändra personalen vid ett eller annat af förut varande postkontor, arfvoden, uppgående till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar finnas å stat uppförda, må under tiden, till dess förändringen efter Riksdagens pröfning hinner i staten införas, af postmedlen utgå till de personer, som erhålla förordnanden att dylika nya tjänster bestrida.

Stats-Utskottet, till hvars behandling förevarande nådiga Proposition blifvit remitterad, har i sammanhang med detta ärende förehaft Riksdagens nästlidet år församlade Revisorers uti berättelsen rörande Postverket gjorda erinringar dels derom, att, för vinnande af en väl behöflig minskning i Postverkets betydliga utgifter, åtskilliga postkontor i betraktande af göromålens omfattning syntes Revisorerne skäpligen kunna förändras till postexpeditioner, likasom en del postexpeditioner till poststationer, dels att den uppbördsprocent af 10 procent, som blifvit vederbörande postförvaltare tillerkänd för bestyret med resandes och paketers befordrande med postdilgenserna, syntes väl hög, särdeles som å många ställen postförvaltarnes inkomster i öfrigt uppgingo till ganska betydliga belopp; — hvarjemte Utskottet äfven tagit i öfvervägande samma Revisorers uti berättelsen angående Telegrafverket gjorda hemställan, huruvida icke tidpunkten vore inne för åstadkommande af en utredning utaf fördelarne och olägenheterna af Post- och Telegrafverkens förening under en gemensam styrelse.

Af högstberörda nådiga Proposition inhemtas, bland annat, att för ett betydligt antal af postkontorspersonalen utgöra de med tjänsten förenade sportler den väsendtligaste delen af deras löningsinkomster, men att förslag blifvit väckt om indragning af de flesta bland dessa sportler. En sådan förändring i sättet för aflöningen har äfven Utskottet ansett vara i flera afseenden önskelig och behöflig. Det i sednare tider ofta och allmänt uttalade yrkandet på sportelaflöningens upphäfvande lärer nemligen icke kunna fränkännas berättigande så till vida, som dermed afses upphörande af särskild ersättning för sådant biträde, som i tjänsteväg kan och bör lemnas allmänheten. Uti underdånig skrivelse den 16 Februari 1865, deruti General-poststyrelsen äfven framhållit behovet af en sådan förändring i sättet för postförvaltarnes aflöning, att största delen af nuvarande sportler komme att upphöra, har Styrelsen, bland annat, anført, att rättigheten dertill lätteligen lemnade tillfälle till prejerier, hvaröfver icke sällan mer eller mindre befogade klagomål förekomme, och att i många fall verkan af ett sådant löningssätt kunde blifva, att, på bekostnad af andra delar utaf tjänstgöringen, största uppmärksamheten egnades åt sådana göromål, med hvilka särskild sportelinkomst vore förenad. För genomförande af en dylik förändring i sättet för postförvaltarnes aflönande erfordras emellertid väsendtligt förändrade föreskrifter rörande posttjänstgöringens be-

stridande, hvartill äfven, enligt hvad General-poststyrelsens med anledning af Stats-revisorernes nyssberörda anmärkningar afgifna underdåniga utlåtande (se revisionsberättelsen pag. 331) gifver vid handen, underdånigt förslag blifvit uppgjort, hvilket under loppet af innevarande år kommer att Kongl. Maj:ts nädiga pröfning underställas. — Vid detta förhållande och då så genomgripande och på afföningsbepopen väsendtligen inverkande förändringar i afseende å Postverket äro föreslagna att inom kort vidtagas, har Utskottet funnit betänkligt att för närvarande förorda det nu afgifna förslaget antagande såsom en normalstat, enär, enligt Utskottets åsigt, både sportelväsendets afskaffande och de förändrade föreskrifter i afseende å tjänstgöringen, som kunna varda meddelade, böra vid normalstatens utarbetande tagas i betraktande. — Härtill kommer att, hvad angår Statsrevisorernes ofvannämnda hemställan rörande Post- och Telegrafverkens förening — hvilken åtgärd Telegrafstyrelsen af anförda skäl (se revisionsberättelsen sid. 350—353) afstyrkt — General-poststyrelsen uti sitt underdåniga utlåtande i ämnet (se revisionsberättelsen sid. 331—333) vidrört flera och, enligt Utskottets åsigt, talande skäl till stöd för en sådan förening, hvarjemte styrelsen, som, för att kunna hemta någon ledning för bedömandet af denna fråga utaf erfarenheten i andra länder, begärt upplysningar i ämnet af vederbörande embetsmyndigheter i de länder, der förvaltningen af telegrafinrättningen är förenad med Postverket, vid ofvannämnda underdåniga utlåtande bifogat de yttranden, som med anledning häraf blifvit afgifna dels af Norska Regeringens Marin- och Postdepartement, dels af generalpostdirektören i Danmark, och dels slutligen af Preussiska Generalpostamtet. Norska Marin- och Postdepartementet har uti sitt yttrande, bland annat, meddelat, "att telegrafväsendets i Norge förläggande under Marin- och Postdepartementet visserligen vore till en del föranledt af tillfälliga yttre omständigheter, men att på samma gång föreningen af de två temligen närbeslägtade förvaltningsgrenarne, post- och telegrafväsendet, dock tillika måste erkännas vara till någon del grundad i sakens natur. Om någon egentlig gemenskap i behandlingen af dessa begge förvaltningsgrenars angelägenheter kunde väl emellertid efter förhållandets beskaffenhet ej blifva fråga. Dervid vore dock att märka, det man på sednare tider börjat samman slå postexpeditörs- och telegrafistbeställningar på ett och annat ställe, hvarest göromålen vid hvarje särskild beställning vore af mindre omfång, hvarigenom någon besparing i allmänhet vunnas — en åtgärd, som emellertid ej på något sätt kunde sägas vara betingad af de begge ifrågavarande förvaltningsgrenarnes förläggande under samma regerings-departement, ehuruval den derigenom visserligen underlätades". Danske general-postdirektörens yttrande innehåller rörande Post- och Telegrafverkens förening, att det redan låge i sakens natur, att två institutioner, som i hufvudsak hade samma syftemål, nemligen att befrämja samfärdseln och lätta tankeutvexlingen, borde förvaltas efter samma principer, och detta vunnas bäst genom sammanförandet af begge institutionernas förvaltning under en gemensam

myndighet. En gemensam öfverstyrelse medförde af sig sjelf en principiell gemensamhet i behandlingen af likartade frågor och utgjorde ett hinder för tillgodoseendet af den ena institutionens intresse på den andras bekostnad. Det sednare kunde deremot lätt blifva en följd, då den högre förvaltningen vore fördelad hos två myndigheter, liksom detta också lätt kunde åstadkomma, att alldeles olika grundsatser gjorde sig gällande vid behandlingen inom de särskilda institutionerna af frågor, som för öfrigt voro af enahanda natur och beskaffenhet. Äfven i ekonomiskt hänseende hade det visat sig, att en gemensam öfverstyrelse vore att föredraga, ty det borde tvifvelsutan närmast tillskrifvas denna anordning, att sammanslagning af tjänster inom de båda institutionerna redan egt rum och än vidare vore att förvänta på sådana stationer, der omfattningen af de göromål, som tillhörde hvardera institutionen, vore för ringa för att helt och hållet taga en persons tid i anspråk, och en dylik förening af tjänster medförde alltid en besparing i utgifter för deras bestridande." — Uti Preussiska General-postamtets skrifvelse yttras rörande samma ämne, bland annat: "att föreningen af post- och telegrafväsendet i högsta förvaltningen erbjöde omisskänneliga fördelar såväl med afseende på de mångahanda likartade förhållanden, som egde rum mellan de båda förvaltningsgrenarne, som isynnerhet med hänseende till de år från år allt talrikare föreningarne af telegrafstationer och postanstalter. Förvaltningen ställde sig ej allenast enklare och billigare, utan det vore äfven lättare att under sådana förhållanden upprätthålla och genomföra enhet i förvaltningsprinciperna, än om båda de ifrågasvarande institutionerna hade sin särskilda högsta styrelse."

Dessa yttranden synas Utskottet innebära kraftiga skäl för understödjande af Revisorernes ofvanberörda framställning om åstadkommande af utredning i afseende å fördelarna och olägenheterna af Post- och Telegrafverkens i Sverige förening under en gemensam styrelse, och en dylik utredning torde lämpligen böra åstadkommas, *innan* det nya förslag till normalstat för Postverket, Utskottet häröfvan ifrågasatt, kan komma att utarbetas, på det att, om föreningen utaf de båda verken befinnes vara fördelaktig, ett organisationsförslag i detta syfte må framläggas i sammanhang med nyss omförmälda normalstat, hvilken i detta fall följaktligen äfven borde afse Telegrafverket.

Ehuru Utskottet, i öfverensstämmelse med hvad ofvan blifvit yttradt, antagit, att det af Kongl. Maj:t nu framlagda förslag till Postverkets utgiftsstat kommer att endast för år 1869 fastställas, och vid sådant förhållande ansett några förändringar uti de föreslagna aflöningsstaterna nu icke böra ifrågakomma, har Utskottet likväl ansett de erinringar, hvartill nuvarande stat syntes Utskottet gifva anledning, här böra omförmälas för att vid normalstatens utarbetande komma i betraktande.

Hvad sålunda först angår aflöningsstaten för General-poststyrelsen och dess kansli, har densamma från 1862, eller året innan den nuvarande organisationen af

styrelsen vidtogs, till år 1868 ökats från 24,350 R:dr till 44,300 R:dr eller med 19,550 R:dr. Denna ansenliga tillökning, om än till en del föranledd af Postverkets utvidgning och deraf uppkomna ökade göromål, har emellertid framkallat tvekan, huruvida icke genom en förenklad organisation betydliga besparingar möjligen kunna ernås. Särskildt synes den kostsamma anordningen med tvänne departements-chefer, ställde emellan den allena beslutande general-direktören, å ena sidan, samt cheferne för kansliet och de särskilda kontoren, å den andra, icke vara af beskaffenhet att hvarken lemna större garantier för tillförlitlighet och grundlighet vid ärendenas utredning eller befordra snabbhet i deras behandling.

De jemförelsevis ganska stora belopp, som, jemte det till 5,000 R:dr upptagna anslaget till gratifikationer åt extra ordinarie tjänstemän och betjente, uti staten för år 1869 föreslagits till arfvoden för extra biträden, nemligen inom kansliet 3,000 R:dr, i kammarkontoret 2,000 R:dr och i revisionskontoret 2,500 R:dr, eller tillsammans 12,500 R:dr, hafva gifvit Utskottet anledning ifrågasätta, huruvida icke, om dylika arfvoden befinnas lämpligare än fasta löner, en inskränkning i det stora antalet af ordinarie tjänstemän kunde ega rum.

Enär det alltid måste betraktas såsom en stor olägenhet att hafva anställda svagt aflönade tjänstemän med liten eller ingen utsigt till vidare befordran, har det vidare förefallit Utskottet lämpligare, om, i stället för de vid åtskilliga postkontor i landsorten föreslagna löner för kontorsskrifvare, uppfördes anslag för tillfälliga skrivarebiträden.

Vid nu förestående omorganisation af Postverket bör äfven tagas i betraktande den vid flera statsrevisioner och riksdagar uttalade grundsats, att Statens samtliga egendomar och intrader böra ställas under en gemensam finansförvaltning och att af samtliga fonder och medel bör bildas en enda gemensam kassa, för att derifrån fördela åt de myndigheter, som hafva medlens användning till åliggande, hvad en hvar af dem tillkommer. Om rigtigheten af denna grundsats icke kan underkännas och det i öfrigt är af vikt, att, för åstadkommande af enkelhet och reda i statsmedelsförvaltningen, likartade bestyr anförtros åt ett och samma hufvudsakligast med afseende derå bildadt embetsverk, torde giltiga skäl förefinnas för såväl öfverflyttning till Riksgälds-kontoret af de sedan äldre tid inom Postverket reserverade medel, bestående af obligationer till nominelt värde af 380,950 R:dr, ungefärligen motsvarande det belopp, hvartill assuransfonden för ersättande af förkomna rekommenderade penningebref blifvit bestämd genom Kongl. brefvet den 21 April 1865, som äfven skyndsamt öfverlemnande till Statskontoret af främdeles blifvande öfverskott af postmedlen. Såsom en följd af denna anordning torde böra iakttagas, att Riksgälds-kontoret ålägges utbetala de ersättningsbelopp, som Postverket för förlorade rekommenderade bref kan komma att vidkännas utöfver inflytande assuransafgifter; hvarjemte det otvifvelaktigt vore ledande till reda och

enkelhet, om Postverkets pensions- och indragningsstater blefve till Nionde Hufvudtiteln öfverflyttade.

Beträffande Revisorernes erinran derom, att åtskilliga postkontor kunde förändras till postexpeditioner, likasom en del postexpeditioner till poststationer, torde sådana förändringar, derest skäl dertill förefinnas, lämpligen böra intagas uti förslaget till normalstat. Den postförvaltarna å afgiften för resandes och paketers befordrande med postdiligenserna för närvarande tillerkända uppbörsprovision, hvarvid Revisorerne, på sätt ofvan blifvit anfördt, gjort anmärkning, har Generalpoststyrelsen (se revisions-berättelsen pag. 330) ansett böra bibehållas. Men då i Utskottets tanke alldeles samma skäl, som blifvit anförda mot sportelväsendet i allmänhet, äfven tala för bortskaffande af dessa sportler, torde ifrågavarande uppbörsprovision böra vid en blifvande reglering upphöra.

Hvad slutligen angår de ofvan oförmälda ändringar och tillägg uti 1868 års stat, hvilka Kongl. Maj:t ansett böra iakttagas, för att densamma må kunna blifva gällande äfven för år 1869, har Utskottet dervid ej haft annat att erinra, än att det särskilda anslag af 75,000 R:dr, som Kongl. Maj:t föreslagit att uppföras under titel "oförutsedda utgifter", såsom större reparationer å posthus och ångfartyg m. m., skulle, enligt Utskottets åsigt, kunna utan olägenhet nedsättas till ett belopp af 25,000 R:dr. Anledning till denna åsigt har Utskottet hemtat från en, uti en Utskottet från general-postdirektören tillhandakommen promemoria meddelad uppgift, att Postverkets öfverskottsmedel, oafsedt förrberörda assurancesfond, antoges lämna tillgång både för uppförande af ett nytt posthus i Göteborg till afhjelpande af den länge öfverklagade olägenheten af nuvarande postlokal derstädes, och för anskaffande af ett lämpligt vinterfartyg för en ifrågasatt direkt ångbåtsförbindelse mellan Sverige och Finland, derest Kongl. Maj:t skulle finna skäligt derom i nåder förordna.

Med iakttagande af nyssnämnda ändringar och tillägg skulle hufvudsummorna uti Postverkets stat för år 1869 komma att blifva:

Aflöningsstaten	R:dr	609,950: —
Indragningsstaten	"	19,609: 50.
Pensionsstaten	"	18,600: —
Omkostnadsstaten	"	1,564,500: —
Oförutsedda utgifter	"	25,000: —
Afkortningar och restitutioner m. m.	"	12,340: 50.

eller tillsammans R:dr 2,250,000: —

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet:

- 1:o) att de under innevarande år för Postverket gällande utgiftsstater må af Riksdagen godkännas att blifva gällande äfven för år 1869 med iakttagande af följande ändringar och tillägg, nemligen:

- a) att det i omkostnadsstaten förekommande anslaget till *beklädnad för postiljoner* förhöjes till 20,000 R:dr;
 - b) att de på samma stat särskildt uppförda anslagen för *nya åkdonens inköp* samt för *åkdonens reparation och underhåll* sammanslås till ett enda under benämning: för *poståkdonens anskaffande och underhåll*;
 - c) att till *oförutsedda utgifter* uppföres ett särskildt anslag till belopp af 25,000 R:dr; och
 - d) att för vinnande af jemn slutsumma å poststaten i sin helhet anslaget till restitutioner och afkortningar m. m. i staten upptages med ett till 12,340 R:dr 50 öre förhöjdt belopp;
- 2:o) att Riksdagen måtte förklara, dels i fråga om samtliga anslagen på omkostnadsstaten, med undantag allenast för dem till kontorshyra och expenser samt till hyresersättning åt en vaktmästare, att hinder ej möter för att hvad å en titel besparas må, liksom möjligen uppkommande öfverskott å de beräknade inkomsterna, kunna för bestridande af utgifterna på en annan titel användas; dels ock att, när i anseende till förändrade förhållanden det befinnes nödigt att inrätta nya postanstalter eller öka eller förändra personalen vid ett eller annat af förut varande postkontor, arfvoden, uppgående till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar finnas å stat uppförda, må under tiden, tilldess förändringen efter Riksdagens pröfning hinnes i staten införas, af postmedlen utgå till de personer, som erhålla förordnanden att dylika nya tjenster bestrida;
- 3:o) att Riksdagen, vid anmälan af detta beslut, ville i underdånighet anhålla:
- a) att Kongl. Maj:t, efter föregången utredning af fördelar och olägenheter af Post- och Telegrafverkens förening under en gemensam styrelse och i sammanhang med pröfning och fastställelse af ifrågasatt ny poststadga, täcktes för Riksdagen framlägga förslag till normalstat för Postverket, hvilken stat, för den händelse en sammanslagning af de båda institutionerna befinnes fördelaktig, äfven bör omfatta Telegrafverket;
 - b) att, vid utarbetande af nämnda normalstat måtte tagas i betraktande ej mindre lämpligheten af sportelaflöning än äfven de förenklingar i organisationen och de besparingar i administrationskostnaden, som med tillbörligt afseende å förvaltningens obehindrade och tidsenliga verksamhet skäligen kunna ifrågakomma;
 - c) att, intilldess en sådan normalstat kan varda slutligen fastställd, embeten och tjenster vid ifrågavarande embetsverk måtte endast på förordnande och tills vidare tillsättas;

4:o att

4:o att Riksdagen ville för sin del besluta:

- a) att Postverkets från äldre tid reserverade fond af räntebärande obligationer till ett nominelt värde af 380,950 R:dr öfverlemnas till Riksgälds-kontoret;
- b) att, efter för hvarje år afslutade räkenskaper, Postverket bör likaledes till Riksgälds-Kontoret aflemna det öfverskott, hvarmed summan af under året influtna assurancesafgifter befinnas öfverstiga summan af under året utaf Postverket utbetalda ersättningar för förlorade belopp, för hvilka Postverket iklädt sig ansvarighet;
- c) att såväl förutnämnda fond, som dessa öfverskott, komme att ingå uti Riksgälds-kontorets allmänna rörelse, men bokföras uti särskildt konto under namn af Post-assurans-fonden;
- d) att, derest någon gång förluster, för hvilka Postverket iklädt sig ansvarighet, skulle uppgå till större summa, än att de dittills under året till Postverket influtna assurancesafgifter lemna tillgång för dess godtgörande, Postverket genast bör derom till Kongl. Maj:t göra underdånig anmälan, och att Riksgälds-kontoret må åligger ofördröjligen utbetala de belopp, Kongl. Maj:t med anledning af en sådan anmälan i nåder finner för godt att åt Postverket anvisa och hvilka böra å Post-assurans-fondens konto bokföras: samt

5:o att Riksdagen ville i underdånighet anhålla:

- a) det täcktes Kongl. Maj:t i nåder anbefalla General-poststyrelsen att så fort ske kan till Statskontoret öfverlemna å postmedlen uppkommande besparingar och öfverskott, så att någon särskild fond utöfver nödig kassabehållning icke må i Postverket förefinnas eller för dess räkning förräntas; och
- b) att Kongl. Maj:t vid aflåtande till nästa Riksdag af nådig Proposition om Statsverkets tillstånd och behof täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida icke, sedan grunderna för posttjenstemäns pensionering blifvit af Kongl. Maj:t och Riksdagen fastställda, Postverkets pensions- och indragningsstater böra till Riks-statens Nionde Hufvudtitel öfverflyttas, så att nämnda verk för framtiden från utbetalning af dylika medel befrias.

Stockholm den 15 April 1868.

På Utskottets vägnar
Arr. F:son Posse.

Reservation

af Grefve *L. af Ugglas*: "Sedan Utskottet yttrat en "tvekan", huruvida icke genom förändradt ordnande af Styrelsen betydliga besparingar skulle kunna ega rum, tillägger Utskottet, att det särskildt synes som om Departements-chefernas verksamhet icke lemnade större garantier hvarken för tillförlitlighet och grundlighet vid ärendenas utredning eller för större snabbhet vid dessas behandling. För detta bestämda uttalande har Utskottet, hvad jag kunnat fatta, saknat tillräcklig, på sakkännedom stödd grund och får jag därför deremot anmäla min reservation".

Häruti instämde Herr *J. M. Björnstjerna*.